

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
B.V.D.

No. : 182502
Bijl. : 1

Betr. : 1 Mei-leuzen van het communisme.

829.15
's-Gravenhage, 2 Mei 1953
Javastraat 68

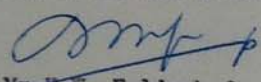
67703
5-5-53

VERTROUWELIJK

./.
Ik heb de eer Uwer Excellentie hiernevens ter kennisneming aan te bieden een notitie bestemd voor intern gebruik, welke ik aan de Ministers van Binnenlandse en Buitenlandse Zaken deed toekomen.

Voor wat betreft het karakter van beschouwingen als de onderhavige moge worden verwezen naar mijn schrijven van 14 April j.l. No 180114.

Het Hoofd van de Dienst.

Mr. H.W. Felderhof.

Aan Zijne Excellentie
de Minister-President
Plein 1813 No 4
's-Gravenhage

1 Mei-leuzen van het Communisme

De wereldpers noemde de 21 April j.l. door Radio Moskou bekend gemaakte 1 Mei-leuzen der C.P.S.U. aanmerkelijk gematigder dan die van vorige jaren. In haar algemeenheid is deze waardering juist.

In geen van de spreuken van dit jaar wordt gerept van "Amerikaans imperialisme" of "imperialistische agressie", welke termen in 1952 een belangrijke plaats innamen in de wensen voor de volken van Korea en Duitsland. De leuze die op Korea betrekking heeft, luidt thans: "Broederlijke groeten aan het heldhaftige Koreaanse volk, dat strijdt voor de vrijheid en onafhankelijkheid van zijn land".

De woorden "tegenbuitenlandse indringers", waarmee de leuze van het vorig jaar eindigde, zijn nu weggelaten. Tot de Duitsers wordt ditmaal gezegd: "Groeten aan het Duitse volk, dat strijdt voor een spoedige sluiting van het vredesverdrag, voor de vestiging van één onafhankelijk, vreedelievend democratisch Duitsland". De Leuze van Mei 1952 was gericht tot de "democratische krachten van Duitsland", die streken "tegen de misdadige plannen om West-Duitsland te maken tot een basis voor imperialistische agressie". Ditmaal is geen speciale leuze gewijd aan de anti-Tito-krachten in Zuid-Slavië. Verleden jaar werd aan deze krachten bijzondere hulde gebracht voor haar "bevrijdingsstrijd tegen het fascistische bewind van de klik Tito-Bankovitsj en voor de onafhankelijkheid van haar vaderland, dat zich in handen van de imperialisten bevindt". aldus een samenvatting van het persagentschap REUTER.

De analyse van Reuter, Associated Press, etc. lijkt echter niet afdoende, aangezien verzuimd werd te wijzen op inhoud en strekking van de eerste der zevenenveertig slagsinnen voor het communistische Mei-feest. In 1952 luidde de openings-slogan: "Leve de eerste Mei, de dag van de internationale solidariteit van het werkende volk, de dag van de broederschap der arbeiders aller landen".

Voor 1 Mei 1952 werd aan het vorenstaande toegevoegd "Hoger de bannier van het proletarisch internationalisme" (onderstreeping dzz.).

Soals bekend, heeft een oproep tot versterking van het "proletarisch internationalisme" een dubbele betekenis: enerzijds het nauwer aanhalen van de banden tussen de C.P.S.U. en de buitenlandse communistische partijen, anderszijds het praevaleren van de belangen der Sowjet-Unie boven die van landen, waartoe de leden der buitenlandse c.p.-en behoren. Het onderhevige begrip geeft uitdrukking aan de ideologische rechtzinnigheid der nieuwe machthebbers van het Kremlin, ondanks de matiging, die zij bij het opstellen van de Mei-leuzen hebben in acht genomen. De slotleuze (no 47) luidt thans: "Onder het vaandel van Lenin en Stalin, onder de leiding van de Communistische Partij, voorwaarts naar de overwinning van het communisme".

In geen der C.P.S.U.-leuzen wordt gesproken over MALENKOV, noch over enig ander lid van regering of partij. Dit is wel gebeurd in de S.E.B.-leuzen (zie hierna).

Opmerkelijk is de volgorde van de eerste 17 leuzen van Moskou betreffende de internationale toestand. Na het reeds gememoreerde "proletarisch internationalisme", volgt het bekende citaat, ontleend aan de rede van MALENKOV d.d. 15-3-53: "alle problemen kunnen door overleg worden opgelost". Daarna wordt een "vredesuitspraak" van Stalin weergegeven, ontleend aan de toespraak van laatstgenoemde op de sluitingsdag van het XIXe Partijcongres te Moskou, t.w.: "de volkeren moeten de vrede in eigen hand nemen en tot het uiterste verdedigen".

De leuzen 4 t/m 9 zijn gericht tot achtereenvolgens de volkeren van de volksdemocratieën, van China, Korea, Duitsland, Japan en tot de volkeren der "koloniale en afhankelijke landen, die zich tegen het imperialistisch juk keren".
In leuze 10 wordt de nadruk gelegd op "de vriendschap der volkeren van Groot-Brittannië, der U.S.A. en der Sowjet-Unie".
Slagsin 11 spreekt over de onveranderlijke vredespolitiek der U.S.S.R.
Nummers 12 en 13 beklemtonen het defensieve karakter van de Sowjet-strijdkrachten. In vroegere Mei-leuzen werd oer betuigd aan "het zwaard van de revolutie", de GEPKOS. De opvolger van dit veiligheidsapparaat (M.G.B.) moet het zonder heilwens stellen. Te dien opzichte zorgt leuze 17 voor een waarschuwing in de bewoordingen: "De door onze Grondwet gewaarborgde rechten der Sowjet-burgers zijn onschendbaar en worden nauwgezet beschermd door de Sowjet-regering".
Hiermede wordt kennelijk gedoeld op de artsen-kwestie en haar nasleep.
De resterende G.P.S.U.-leuzen zijn gewijd aan de binnenlandse belangen van de S.U., waarbij het accent wordt gelegd op het opvoeren van de economische inspanningen (vervulling Vijfjarenplan e.d.).

In tegenstelling tot de Russische leuzen vertonen de slagsinnen van de communistische partij van China hetzelfde beeld als vorig jaar.
Een van de Chinese leuzen spreekt volgens Reuter over de "bacteriologische oorlogvoering", die door "Amerikaanse imperialisten" op touw is gezet. Een andere slagsin maakt gewag van de "grote vriendschap tussen de Chinese en de Russische volken" als de "krachtigste waarborg tegen de dreiging van een nieuwe oorlog en voor de verdediging van de vrede in het Verre Oosten en de rest van de wereld".

In "Neues Deutschland" 19-4-53 werden zeventig Mei-leuzen van het Centraal Comité der S.E.D. afgedrukt, waarvan de toon evenmin als die van de Chinese partij gematigd is.

Leuze 3 vermeldt: "Kriegsbrandstiftern";

leuze 11: "Amerikanische Agressoren";

leuze 12: "Amerikanische Interventen";

leuze 16 t/m 25 keren zich fel tegen de Westduitse Bondarepubliek.

De S.E.D.-leuzen werden twee dagen eerder bekend gemaakt dan de Sowjet-Russische slagsinnen. Er kan niet worden vastgesteld of enig overleg met Moskou werd gepleegd omtrent de inhoud van de S.E.D.-leuzen.
Slagsin 10 van de S.E.D.-lijst accentueert de positie van MALENKOW in de Sowjet-hiërarchie. De tekst daarvan luidt: "Brüderlichen Grues der Sowjetregierung und ihren Vorsitzenden Genossen MALENKOW, dem treuen Kampfgefährten des grossen Stalin".

Van de huidige Russische leiders wordt uitsluitend MALENKOW met name genoemd in zijn hoedigheid van staatsman en niet van partijleider.